

Už slyším tvůj zrychlený dech, to když stoupáš vzhůru po schodech a také vidím zdánlivě opatrný krok, to když zrychluješ od ne paměti všech dob, věcí a událostí chod

Znám tvůj pošetilý let, co si sebou rád bere všechnu zpět, jen cítím sladký vánek na zádech a chci být sama, už chci být sama

Stůj za oceánem slov za hranou tektonických ploch čas to je prostor v nás vím, že i malé bouře jsou ve sklenicích vody vřou zítra tě potká znovu poprvé

Stojím na rozhraní dvou cest, oheň se budí v zrcadle prázdných gest, a moje mysl ta teď hledá cestu ven, na další rána se mnou klidně zapomeň vždyť víš, byl to je jen hloupý sen

Vím, jak chutná čirý led, co si sedá rád často na tvých rtech, jen cítím sladký vánek na zádech a chci být sama, už chci být sama

Stůj za oceánem slov za hranou tektonických ploch čas to je prostor v nás vím, že i malé bouře jsou, ve sklenicích vody vřou zítra tě potká znovu poprvé

Stůj za oceánem slov za hranou tektonických ploch čas to je prostor v nás vím, že i malé bouře jsou, ve sklenicích vody vřou zítra tě potká

Stůj za oceánem slov za hranou tektonických ploch čas to je prostor v nás vím, že i malé bouře jsou, ve sklenicích vody vřou zítra tě potká

Stůj za oceánem slov za hranou tektonických ploch čas to je prostor v nás vím, že i malé bouře jsou, ve sklenicích vody vřou zítra tě potká